

ΕΤΟΣ 67ον

20 Ὀκτωβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 42 (3464)

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Εἶναι ἀξιοπρόσεκτο ὅτι οἱ χριστιανοὶ τῶν πρώτων αἰῶνων συκοφαντήθηκαν ἀπὸ τοὺς «ἐθνικοὺς», τοὺς εἰδωλοφύλακτες, ὡς «φιλοσώματων γένος»· ἔτσι ὀνόμαζε τοὺς χριστιανούς ὁ φιλόσοφος Κέλσος, ὁ ὁποῖος ἀκολουθώντας τὸν Πλάτωνα ἀπαξίωνε τὸ σῶμα ὡς «φυλακὴ τῆς ψυχῆς». Προφανῶς εἶχε καταλάβει λιγὸ καλλιτέρα ἀπὸ κάποιους χριστιανούς τὸ κεντρικὸ μῆνυμα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, πού δὲν εἶναι νεφελιώδεις ἠθικολογίαι, ἀλλὰ τὸ «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν»· εἶχε καταλάβει δηλαδὴ ὅτι οἱ χριστιανοὶ πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ σώσουν ὄχι μόνον τὴν ψυχὴ τους, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τους.

Νέκρωση ζωοποιός

Πράγματι δὲν ὑπάρχει ἄλλη θρησκευτικὴ παράδοση πού νὰ τιμᾷ τόσο τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ὅσο ἡ ὀρθόδοξη χριστιανικὴ πίστη. Γιὰ ἐμᾶς ἡ κορυφαία ἐπί γῆς συνάντηση μὲ τὸν Θεὸ γίνεται σὲ ἓνα αἰσθητὸ «Δεῖπνο», ὅπου Ἐκεῖνος καταδέχεται νὰ ἐνωθεῖ μαζί μας διὰ τῆς βρώσεως τοῦ Σώματός του καὶ τῆς πόσεως τοῦ Αἵματός του. Καὶ αὐτὸ κυρίως γίνεται τὴν «Κυριακὴν» ἡμέρα, πού γιορτάζουμε τὴν ἐκ νεκρῶν σωματικὴ του Ἀνάσταση, μὲ τὴν ὁποία μᾶς χάρισε τὴ βεβαιότητα τῆς ἀνάστασης καὶ τῶν δικῶν μας σωμάτων.

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἀντιφάσκουν μὲ ὅσα γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος πρὸς τοὺς Γαλιάτες –στοὺς στίχους πρὶν ἀπὸ τὸ σημερινὸ ἀνάγνωσμα– γιὰ τὴν ἀντίθεση μεταξύ «σαρκός» καὶ «πνεύματος». Ἡ «σάρκα» ἐδῶ δὲν ἔχει τὴν ἔννοια τοῦ «σώματος», ἀλλὰ τοῦ ἐγωιστικοῦ φρονήματος, πού καταφρονεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τρέφει τὰ ἁμαρτωλὰ πάθη. Ἀπαριθμώντας αὐτὰ τὰ «ἔργα τῆς σαρκός» ὁ Ἀπόστολος εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ πορνείαι, μοιχεῖαι καὶ ἀσέλγητοι περιπατῶντες καὶ «ἐχθροί, θυμοῦ, διχοστασίες, αἰρέσεις, φθόνους καὶ φόνους». Καὶ λέει ὅτι ὁ ὑποδουλωμένος σὲ τέτοια πάθη ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ κληρονομήσει τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μόνον ἂν «σταυρώσει τὴ σάρκα του», δηλαδὴ νεκρώσει τὸ σαρκικὸ φρόνημά του, μπορεῖ νὰ ἀνήκει στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ε' 22 - ς' 2)

Ὁ καρπὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῆ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βασιτάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος

Οἱ λήξεις, βέβαια, «σταύρωση» καὶ «νέκρωση» παραπέμπουν σέ ἀφασία καὶ ἀκίνησία· πρόκειται ὁμως γιὰ ἀκίνησία μόνο πρὸς τὴν ἁμαρτία. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκίνησία, ἐπειδὴ δέν εἶναι ἀναγκαστική, ἀλλῆλα πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστό καὶ τὴν ἐλευθερὴν ὑπακοήν στό θελήματό του, εἶναι πολὺ γόνιμη· καρποφορεῖ τοὺς πιό γλυκεῖς καρπούς: Τοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πρῶτος καρπός, «περιεκτικὸς τῶν ἄλλων, ρίζα τους καὶ αἰτία» –κατὰ τὸν Ζιγαβινό– εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἀπὸ αὐτὸν «φυτρῶνουν» ἡ χαρὰ, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ ἀγαθὴ διάθεση πρὸς ὄλους καὶ ἡ εὐεργετικὴ γι' αὐτοὺς ἐκδήλωσή της, ἡ ἀξιοπιστία, ἡ πραότητα καὶ ἡ ἐγκράτεια.

Στὴ συνήθη ἔνστασις ὅτι τέτοιες ἀρετές συναντᾶμε καὶ σέ λαοὺς καὶ σέ ἐποχές πού οὔτε κἄν ἄκουσαν περὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπαντᾷ ὅτι «πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων» δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸν Ἕνα καὶ μοναδικὸ ἀληθινὸ Θεὸ κατ' εἰκόνα του· Αὐτοῦ «καὶ γένος ἐσμέν» καὶ –εἴτε συνειδητὰ εἴτε ἀνεπίγνωστα– «ἐν Αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν». Ἐπομένως, ὅποιαδήποτε ἀληθινὴ σοφία καὶ ἀρετὴ ὑπάρχει σέ ὅποιονδήποτε πολιτισμὸ ὅποιασδήποτε ἐποχῆς, «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον», κατεβαίνει ἀπὸ τὸν Ἕνα Πατέρα τῶν φῶτων· ὅπουδήποτε ὑπάρχει ἔστω καὶ ἡ πιό μικρὴ ἀκτίνα ἀληθινοῦ Φωτός, ἀπὸ αὐτὸν τὸν μοναδικὸ ἥλιο πηγάζει. Μόνο πού τώρα τέλειωσαν «οἱ χρόνοι τῆς ἀγνοίας» καὶ ἀνέτειλε στὸν κόσμον «τό φῶς τὸ τῆς γνώσεως» στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ· καὶ εἶναι τεράστια ἡ εὐθύνη ὄλων τῶν πιστῶν νά ζοῦμε «Πνεύματι» καὶ νά «στοιχῶμεν Πνεύματι», δηλαδή νά συμπεριφερόμαστε σύμφωνα μέ τὰ κελεύσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ὄχι μέ κενοδοξία, φιλονικία καὶ φθόνον, ὥστε καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι νά ἔρχονται στὴν ἐπίγνωση τῆς Μιᾶς Ἀλήθειας, πού χαρίζεται ἐπίσης μόνο διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστοσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. Ἐναντίον αὐτῶν δὲν ὑπάρχει νόμος. Ἄλλ' ὅσοι ἀνήκουν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα μαζί μέ τὰ πάθη καί τὰς ἐπιθυμίας. Ἐάν ζῶμεν διὰ τοῦ Πνεύματος, πρέπει νά βαδίζωμεν καί κατὰ τό Πνεῦμα. Ἄς μή γινώμεθα κενόδοξοι, προκαλοῦντες ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί φθοноοῦντες ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ἄδελφοί, ἐάν παρασυρθῆ κανεῖς σέ κάποιο ἀμάρτημα, σεῖς οἱ πνευματικοί πρέπει νά τόν διορθῶνετε μέ πνεῦμα πραότητος καί νά προσέχης τόν ἑαυτόν σου μήπως πέσης καί σύ σέ πειρασμόν. Ὁ καθένας νά βασιτάζη τὰ βάρη τοῦ ἄλλου, καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον θά ἐκπληρώσετε τόν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

«Ἀλλήλων τά βάρη βαστάζετε»

Ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ, τονίζοντας ὅτι σκοπὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς δὲν εἶναι μόνο ἡ ἀπόκτηση, ἀλλὰ καί ἡ μετάδοση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συμβούλευε: «Μοιράζετε τά δῶρα τῆς Χάριτος, σέ ὅποιον τά ζηταί. Ἕνα ἀναμμένο κερι, χωρὶς νά χάνει ἀπό τή λάμψη του, ἀνάβει καί ἄλλα κεριά. Ἄν ἡ γήινη φωτιά ἔχει μιά τέτοια ιδιότητα, τί νά πεῖ κανεῖς γιά τή φωτιά τῆς Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος;». Σ' αὐτήν ὅμως τή μετάδοση τῆς Χάριτος χρειάζεται προσοχή καί διάκριση, γιατί πολλοὶ πηγαίνοντας νά ἀνάψουν τό κερι τοῦ ἄλλου ἢ τόν ἔκασαν ἢ ἔσβησε καί τό δικό τους κερι. Τέτοιο κίνδυνο ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, προτρέποντας νά διορθῶνομε τυχόν παράπτωμα τοῦ ἄλλου ὄχι χάνοντας τόν ἔλεγχο, ἀλλὰ μέ πραότητα, «σφόδρα ἡμέρωσ» κατὰ τόν ἱερό Χρυσόστομο, γιά νά μήν πέσομε κι ἐμεῖς σέ πειρασμό. Τὴν ἴδια μακροθυμία πρέπει νά ἔχομε κι ὅταν χρειάζεται ὄχι νά διορθώσομε, ἀλλὰ ἀπλῶς νά «σπκώσομε» τό ἐλάττωμα τοῦ ἄλλου. «Ἐπάρχει ἄνθρωπος χωρὶς ἐλαττώματα;» ρωτáει ρητορικά ὁ ἅγιος Ἰωάννης. «Ἄφου δὲν ὑπάρχει, τότε ὑπόμεινε ἐσύ τό ἐλάττωμα τοῦ ἄλλου, γιά νά ὑπομείνει κι ἐκεῖνος τό δικό σου». «Ἐτσι θά ἐκπληρώσετε τόν νόμο τοῦ Χριστοῦ», καταλήγει ὁ Παῦλος, πού εἶναι ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης.

Ἄρχιμ. Β. Λ.

20 Ὀκτωβρίου 2019: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἄρτεμίου μεγαλομάρτυρος († 326), Μαιτρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462),

Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. ε΄ 22 - ζ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν΄ 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ὀκτωβρίου, Ζ΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ν΄ 41-56.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Έγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Έγκόλπιο, σέ πολυτελή έκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Άκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριοτέρων κινητῶν καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριο καί πλῆρες ἑορτολόγιο.

«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἄσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχή ἀπό τόν Ἄρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἄρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἄθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr